

жество градини, подъ които трѣба да се разбиратъ тия въ самия Сливенъ и неговитѣ непосредствени краища, а не градинитѣ около слѣтата въ едно Асѣновица, вѣнъ отъ града до с. Турсунлий. Тия градини сж се намирали еднакво край Ново-Село, турската частъ на града, въ Клуцохоръ и Кумлука, слѣди отъ които има и днесъ, а очевидно прѣди разширяването на респективнитѣ квартали, тѣ сж били повече и по-голѣми. Направило впечатление на Х. Калфа и обстоятелството, че градътъ едва можелъ да се види отъ разстящитѣ тукъ дървета. Тѣ били въ градинитѣ и самитѣ дворове (орѣхови, сливови, ябълкови, крушови и т. н., и прѣнесенитѣ тукъ тополи, малки фурми — днесъ съвсѣмъ рѣдки, сакаменци (черници) и т. н.). Прѣзъ това врѣме Ямболъ и Сливенъ сж били едничкитѣ градове въ югоизточна България, които сж стоели начело по развитата си вълнена индустрия. Това донѣйдѣ говори за близкия и общъ произходъ и развой на Ямболъ и Сливенъ и за тѣхното чисто войнишко минало, въ каквато посока могатъ да се посочатъ индустриалнитѣ и винаги интеллигентни български, краища: Панагюрище, Копривщица, Сопотъ, Карлово, Калоферъ, Клисурса, Котелъ и т. н.

Обстоятелството, че повечето отъ сливенскитѣ жители, както твърди Х. Калфа, сж били абаджии, се потвърждава и отъ името на втората по старостъ българска махала въ новия Сливенъ — нарѣчена Кафтанджийска, заселена съ кафтанджии, мастори на староврѣменни абяни дрехи, главно кафтани. Отъ всички продавани въ Турция вълнени произведения най-добри били сливенскитѣ, които стоели на първо мѣсто, слѣдъ тѣхъ идѣли тия на Ангора, Бегпазаръ (въ М. Азия) и вѣроятно слѣдъ тѣхъ — ямболскитѣ. Това прѣдимство на Сливенъ Х. Калфа отдава на природнитѣ сливенски богатства: чистъ въздухъ и изобилна вода. Очевидно е, че край химическия съставъ на сливенската вода и въздухъ, за доброто качество на мѣстнитѣ вълнени произведения сж влияли и сливенското трудолюбие и сръчностъ.

Сливенъ, по сжщия Х. Калфа, се радвалъ на изобилие отъ овощия. Такива има и днесъ, но несъмнѣнно въ намаленъ размѣръ. Сливенскитѣ дворове по-рано сж били пошироки и съ цвѣтни и други градини. Розовитѣ градини, каквито е заварилъ Генералъ Божуръ въ Сливенъ прѣзъ